

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Търговище, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА

Членове: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ

БИСЕРА Б. МАКСИМОВА

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА С. ТОТЕВА
като разгледа докладваното от МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ Въззивно гражданско дело № 20233500500056 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от ищцата П. Л. Й. от гр.Варна, действаща чрез пълномощника си адв.П. У. от АК-Варна против решение №581/14.12. 2022г., постановено по гр.д.№823/2022г. по описа на Районен съд-Търговище, с което е отхвърлен предявения от нея против ответника М. Д. Г. от гр.Търговище иск по чл.341 от ГПК за съдебна делба на каравана “CHATEAU“, модел „CANTARA 380“, с рег.№Ш0849ЕФ, цвят бял, рама № 9094028.С доводи за нарушения на процесуалния и материалния закон, както и за необоснованост, въззивницата моли за отмяна на отхвърлителното решение и за допускане на делбата, при равни части за съделителите.

С писмен отговор по реда и в срока по 263, ал.1 от ГПК въззиваемата страна оспорва основателността на въззивната жалба и моли за потвърждаване на решението.

След проверка по реда на чл.269-272 от ГПК, въззивният съд констатира следното:

Решението е **валидно и допустимо**.

Жалбата е **допустима, но неоснователна**.

Предявеният иск по чл.34 от ЗС за съдебна делба на каравана “CHATEAU“, модел „CANTARA 380“, с рег № Ш0849ЕФ, цвят бял, рама 9094028 е обоснован с обстоятелствата, че през 2018г. същата е придобита в

режим на СИО между ищцата и бившия ѝ съпруг Й. Х. Й., но без нейно съгласие преди развода им последният я продал на сина им Х. Й. Х. на 07.01.2021г., а последният- на ответника М. Д. Г. от гр.Търговище с писмен договор от 01.10.2021г., които сделки нямат прехвърлителен ефект по отношение на собствената ѝ 1/2 ид.ч. от вещта, но ответникът отказва доброволно да се поделят.

С писмен отговор по чл.131, ал.1 от ГПК ответникът оспорва иска с възражения, че придобивната сделка на неговия праводател е извършена със съгласието на ищцата, евентуално-при продажбите нито той, нито праводателят му са знаели за липсата на такова съгласие от майката на последния.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.5 от СК, при разпореждане с обща движима вещ чрез възмездна сделка, извършено от единия съпруг без участието на другия, третото лице придобива правото, ако не е знаело или според обстоятелствата не е могло да знае, че липсва съгласие на другия съпруг.

В конкретния случай, продажбата от 07.01.2021г. на семейната вещ е извършена с писмен договор, чиято форма е за доказване, а не за действителност, тъй като не се касае до моторно превозно средство, нито да ремарке над 10 тона, по довод от регламентацията на чл.144, ал.1-2 от ЗДвП. Разпореждането е извършено само с участието на единия съпруг, без в посочения договор да е отразено, че продавачът действа и като пълномощник на съпругата си, нито е налице пълномощно, удостоверяващо такава представителна власт, поради което в тежест на ответната страна е да установи, че съпругата е дала съгласие за сделката или при липсата на съгласие-че приобретателят не е знаел за това.

Приобретател на придобитата в режим на СИО през 2018г. вещ е синът на бившите съпрузи Х. Й. Х., който отказва да свидетелства пред въззивния съд, позовавайки се на правата си по чл.166, ал.1, т.2 от ГПК. Съгласно показанията на бившия съпруг и продавач св.Й. Й., съпругата му е била съгласна с продажбата, а съгласно показанията на фактическия съпруг на ищцата св.Димитър Й., продажбата е осъществена без знанието и съгласието на същата, разбрала за разпореждането едва през м.декември на 2021г.При

така констатираното противоречие, предвид и заинтересоваността на двамата свидетели, предпочитание следва да се отдаде на втория свидетел, в подкрепа на чиито показания са останалите обстоятелства, а именно-че от 06.12.2020г. бившите съпрузи са във фактическа раздяла и не поддържат отношения на взаимност и близост, при което устното упълномощаване, респ. съгласие не може да се презумира, симулативността на продажбата, прикриваща дарение-по признание на бившия съпруг, както и подаването на жалба до прокуратурата от съпругата след узнаване на отчуждаването. Същевременно, бившите съпрузи са родители на приобретателя и близостта на отношенията им с последния предполага същият да е бил добре запознат с липсата на знание и съгласие от страна на майка му, които обстоятелства са пречка за придобиване на собствеността по предвидения в чл.24, ал.5 от СК способ.

Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.1 от ЗС, обаче, който придобие по възмезден начин владението на движима вещ на правно основание, макар и от несобственик, но без да знае това, придобива собствеността, освен когато за прехвърляне на собствеността върху движимата вещ се изисква нотариален акт или нотариална заверка на подписите.

В конкретния случай, ответникът е придобил владението върху караваната по силата на писмен договор от 01.10.2021г., сключен със сина на бившите съпрузи, т.е. на правно основание-договор за продажба. Продавачът недвусмислено се е легитимирал като едноличен собственик на вешта, без да е в брак и представяйки писмения договор за продажба от 07.01.2021г., както и документите за регистрация, като липсват каквито и да е било доказателства, същият да е знаел за отношенията между бившите съпрузи и по-конкретно за липсата на съгласие на ищцата за направеното разпореждане с посочената вещ в режим на СИО, знанието на праводателя му за липсата на такова съгласие и за това, че последният не е могъл да стане собственик. При тези обстоятелства и след като не се изисква особена форма на сделката, ответникът е добросъвестен купувач по смисъла на закона и на осн.чл.78, ал.1 от ЗС е придобил собствеността върху процесната каравана, изключващо правото на съсобственост на ищцата, както и правото ѝ на делба, поради което предявеният иск по чл.34 от ЗС е неоснователен.

Предвид горното, обжалваното отхвърлително решение на първоинстанционния съд е правилно и макар въз основа на други мотиви

следва да бъде потвърдено, на осн.чл.271, ал.1 от ГПК.

Въззиваемата страна не е направила разноси във въззивното производство и такива не следва да се присъждат.

Въз основа на изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №581/14.12.2022г., постановено по гр.д. №823/2022г. по описа на Районен съд-Търговище, **на осн.чл.271, ал.1 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____